

РЕШЕНИЕ

№ 39014

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 29.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8858**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.4,
офис 16, срещу Решение № ПО-75/04.08.2025г. на директора на Териториална дирекция на
Националната агенция за приходите (ТД на НАП) С., с което е оставена без уважение, като
неоснователна, жалба на дружеството с вх. № Ж-22-859/28.07.2025 г. по регистъра на ТД на НАП
С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх.
№С250022-023-0001918/ 10.07.2025 г., издадено от П. В. на длъжност главен публичен
изпълнител в дирекция ”Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение и потвърденото с
него ПНПОМ, поради нарушение на процесуалните правила и противоречие с материалния закон.
Жалбоподателят счита, че в обжалвано решение се съдържат бланкетни мотиви по възраженията
му, както и че не е извършена съпоставка между предполагаемия размер на задължението и
наличните материални активи на бъдещия длъжник. Намира изложените от ответника аргументи,
че дружеството разполага с редица възможности по ДОПК за замяна на обезпечението и за
извършване на неотложни плащания, за неотнормирани. Излага доводи за нарушение на изискването
на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, поради липса на мотивираното искане, което е задължителна
предпоставка за издаването му и нарушава правото на защита на лицето, срещу което са
наложени обезпечителните мерки. Подробно са развити съображения, че размерът на
предварителното обезпечение е прекомерен, непропорционален и напълно необоснован, в разрез

с разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК и принципа за съразмерност на наложените мерки с предполагаемото и прогнозируемо публично задължение. Счита, че ПНПОМ противоречи на изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Моли съда да отмени решението на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него ПНПОМ. Претендират се разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Изпраща административната преписка. В съдебно заседание излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и ПНПОМ. Моли съда да отхвърли обжалването. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) от 20.11.2024 г. на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност за задължения на „ВИТУС ЕМ“ ЕООД с[ЕИК] по реда на чл. 19 от ДОПК. В хода на ревизията е издадено ПНПОМ. Ревизията е приключила с ревизионен акт (РА) от 04.03.2025 г., а на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК предварителните мерки са продължени. Ревизионният акт е обжалван и с Решение №553/06.06.2025 г. на директора на дирекция ОДОП - С. е отменен и преписката е върната за нова ревизия.

Новата ревизия е възложена със ЗВР №Р-22002225002841-020-001/ 12.06.2025 г. на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД за установяване на задължения за корпоративен данък и ДДС.

С мотивирано искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки №Р-22002225002841-039-001/08.07.2025 г. ръководителят на ревизията е посочил, че в хода на предходната ревизията е извършен преглед и анализ на събраните доказателства и е установено наличието на предпоставки за прилагане на чл. 19, ал. 8 от ДОПК. Посочено е, че „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД и „ВИТУС ЕМ“ ЕООД са свързани лица. Лицата, полагащи труд в едното дружество са лица, назначени на трудов договор в другото дружество. Според органите по приходите „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД е действало в условията на скрито съучастие с „ВИТУС ЕМ“ ЕООД, налице е привиден договор с цел реализиране на данъчно предимство, изразяващо се в размера на неплатени задължения за данъци и осигуровки, начислени върху трудовите възнаграждения на лицата, работещи в хотелски комплекс „Дива“. Твърди се, че размерът на активите/ имуществото е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще се установят при ревизията. Установено е, че „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД притежава земя и сграда, не притежава МПС, има банкови сметки в Насърчителна банка и УНИКРЕДИТ Б. АД. Очакваният размер на задълженията е в особено големи размери - 467 746,08 лв.

С ПНПОМ с изх. №С250022-023-0001910/09.07.2025 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ (ББР) АД и УНИКРЕДИТ [улица], 20 лв. с цел обезпечаване на целия размер на предполагаемото задължение.

С ПНПОМ с изх. №С250022- 023-0001918/10.07.2025 г. от главен публичен изпълнител са наложени обезпечителни мерки запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ (ББР) АД и УНИКРЕДИТ [улица], 88 лв. Постановлението е връчено по електронен път на дружеството на 22.07.2025 г. На 10.07.2025 г. са изпратени до ББР АД и УНИКРЕДИТ БУЛБДНК АД.

Срещу ПНПОМ с изх. №С250022-023-0001918/10.07.2025 г. „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД е подало

жалба с вх. № Ж-22-859/28.07.2025 г.

С Решение № ПО-75 от 04.08.2025г. директорът на ТД на НАП С. е приел е оставил жалбата без уважение, след като е приел, че в конкретния случай изкисванията над чл. 121, ал.1 ДОПК са изпълнени - налице е висящо ревизионно производство, възложено със ЗВР Р-22002225002841-020-001/ 12.06.2025 г., както и мотивирано искане от орган по приходите №Р-22002225002841-039-001/ 08.07.2025 г., а налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо поради това, че ще бъде затруднено събирането на очакваните задължения, които ще бъдат установени с ревизията. В решението е посочено, че размерът на задълженията се определя от ревизиращия екип и обосноваването им също е от тяхната компетентност и към момента на налагане на ПОМ не е окончателно установен. Решаващият орган е споделил изводите на компетентния орган по приходите за възможно затруднение при събиране на вземането, поради което е приел за необходимо налагането на предварителни обезпечителни мерки, за да се предотврати извършването на сделки и действия с имущество на ревизираното лице.

Решението на директора на ТД на НАП С. е връчено по електронен път на адресата на 11.08.2025 г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Оспореното решение е получено от жалбоподателя на 11.08.2025 г. по електронен път. Жалбата срещу него е подадена на 14.08.2023 г., т.е в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, доколкото с обжалваното ПНПОМ с изх. №С250022-023-0001918 от 10.07.2025, издадено от главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., се засягат пряко права и интереси на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД. Поради изложеното, жалбата, като подадена в срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Цитираната разпоредба на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок. Член 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка.

Въз основа на граматическо и систематично тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП, постановено във връзка с оспорването му по административен ред. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложените с

ПНПОМ мерки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е относно преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Мерките са наложени съгласно чл. 121, ал. 2, вр. чл. 195, ал. 3 ДОПК с издаване на постановлението в хода на извършваната ревизията. Към момента на издаването им, ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3, вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от главен публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП С. - главен публичен изпълнител П. В.. Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК.

Постановлението е издадено от публичния изпълнител при ТД на НАП С., след отправено мотивирано искане от ръководителя на ревизията. В искането са описани конкретните факти, установени в хода на ревизията, които обосновават извод за вероятния размер на задълженията.

Както е посочено в Тълкувателно решение № 16 от 3.03.1975 на ОСГК на ВС, което в тази част не е изгубило действието си, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт. Следователно, мотивите съдържащи се в искането могат да се приемат за такива и на самото ПНПОМ, доколкото последното препраща към него.

В случая е спазено формалното изискване за налагането на предварителните обезпечителни мерки - налице е искане от ревизиращ орган по приходите, отправено в хода на извършвана на жалбоподателя и неприключила ревизия. Изложените от жалбоподателя възражения и доводи, касаещи констатациите и изводите на ревизиращите относно предполагаемите публични задължения, са неотнормирани към законосъобразността на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, тъй като относно вида и размера на задълженията публичният изпълнител е обвързан от твърдението и данните в искането на ръководителя на ревизията. В тази връзка доводите, че не са налични и доказани елементите от фактическия състав на чл.19, ал.8 ДОПК за

ангажиране отговорността на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД са неотнормими към предмета на настоящето производство. Както е посочено и в жалбата размерът на бъдещите задължения не е предмет на контрол в производството по обжалване на ПНПОМ.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че не е ясно установена обезпечителна нужда. Преценката за наличие на обезпечителна нужда следва да бъде извършена от публичния изпълнител. Законът свързва предприемането на предварителни обезпечителни мерки с наличието на определен риск за събиране на бъдещото вземане. Такава нужда е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. В случая се установява наличието на обезпечителна нужда. Налагането на предварителни обезпечителни мерки е въпрос на оперативна самостоятелност на публичния изпълнител, който не е длъжен да уважи отправеното от ревизиращия орган искане, а следва да извърши самостоятелна преценка дали без налагането на мерките събирането на задълженията за данъци и задължителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящия случай публичният изпълнител е отчетел обстоятелството, че размерът на очакваните задължения е в особено големи размери - 1336116,00 лв., в това число главница в размер на 1326116,00 лв. и лихва в размер на 10000,00 лв., към 19.04.2023 г., поради което е наложил и обжалваните обезпечителни мерки.

При определяне на обезпечителната мярка се взема предвид не само обезпечителната нужда, но и мярката да не е прекомерно обременяваща. Изискването произтича пряко от принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, според който административният орган трябва да упражнява възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Размерът на обезпечението от своя страна следва да е съответен на обезпечителната нужда. В случая обаче, предполагаемото задължение е в особено големи размери, а с наложените ПОМ не се спира основната дейност на дружеството. В тази връзка, съдът намира, че оспорваното ПНПОМ не противоречи на целта на закона и с него не се засягат прекомерно интересите на длъжника.

Както правилно е посочено в решението на директора на ТД на НАП – С., при наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечение на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността по чл. 199, ал. 1 от ДОПК, да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. Съгласно разпоредбата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Ако наложеният заповор върху банковите сметки на търговското дружество, възпрепятства дейността му, то за жалбоподателя е съществувала законовата възможност да поиска разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК.

По отношение на възраженията, касаещи размера на обезпечението, в мотивирано искане № Р-22002225002841-039-001/08.07.2025 г. ръководителят на ревизията посочва, че размерът на активите/ имуществото е по-малък от размера на очакваните задължения, които ще се установят при ревизията.

По изложените съображения, Решение № ПО-75/04.08.2025г. на директора на ТД на НАП С. и ПНПОМ с изх. № С250022-023-0001918/ 10.07.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП С., са издадени от компетентен орган,

при спазване изискванията на материалния закон и на административно-производствените правила, поради което жалбата на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора, следва да бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], г срещу Решение № ПО-75/04.08.2025г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С., с което е оставена без уважение жалба вх. № Ж-22-859/28.07.2025 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0001918/ 10.07.2025 г., издадено от П. В. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ХОТЕЛ ДИВА“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: